Veľkosť bláznovstva

written by Michael Steedman | 1. septembra 2024

Ako vidíte, toto zamyslenie nesie názov „Veľkosť bláznovstva“. Zaujímalo by ma, čo si o tom myslíte. Som si istý, že každý z nás môže uviesť nejaké príklady ľudskej hlúposti, no príbeh, ktorý Pán Ježiš opisuje v tomto podobenstve, bije do očí. Čo je však skutočne znepokojujúce je, že správanie osoby opísanej v tomto príbehu je v našej spoločnosti v dnešných dňoch veľmi bežné.

Povedal mu ktosi zo zástupu: Majstre, povedz môjmu bratovi, aby si podelil so mnou dedičstvo! On mu však riekol: Človeče, kto ma ustanovil za sudcu alebo za deliča medzi vami? I riekol im: Dajte si pozor a varujte sa akéhokoľvek lakomstva, lebo život človeka nezáleží v rozhojňovaní jeho majetku. Nato im povedal toto podobenstvo: Bohatému človeku prinieslo pole hojnú úrodu. Premýšľal teda a povedal si: Čo urobím? Lebo nemám si kde zhromaždiť úrodu. A povedal: Toto urobím: zborím si stodoly, postavím väčšie a tam si zhromaždím všetko obilie a všetko, čo mám. Potom si poviem duši: Duša, máš dosť všetkého na mnoho rokov; odpočívaj, jedz, pi, veseľ sa! Ale Boh mu riekol: Blázon, tejto noci požiadajú tvoj život od teba; a čo si pripravil, komu to zostane? Tak bude s tým, kto si zhromažďuje poklady, a nie je bohatý v Bohu.

Lukáš 12:13-21

(citované podľa prekladu ECAV)

V predošlom Zamyslení (strana 2) sme skúmali otázku chamtivosti vo svetle slov verša 15, kde Pán hovorí: *„Dajte si pozor a varujte sa akéhokoľvek lakomstva.“* (Lukáš 12:15) A hneď po týchto slovách pokračuje hovoriac: *„Lebo život človeka nezáleží v rozhojňovaní jeho majetku.“* Aby vysvetlil tento princíp, začal Pán rozprávať toto podobenstvo –, ktoré je mimochodom dnes rovnako aktuálne, ako keď bolo prvýkrát rozprávané pred 2000 rokmi. Tu sú najdôležitejšie body udalostí. Jeden rok sa bohatému statkárovi alebo roľníkovi urodila bohatá úroda; bola taká veľká, že jeho stodoly neboli dostatočne veľké na všetko obilie, a tak začal uvažovať, čo by mal urobiť. Rozhodol sa, že svoje stdoly zbúra a postaví väčšie. Zdôvodnil to tým, že tak bude mať potom dostatok uložených zásob na veľa nasledujúcich rokov. Takto by si mohol naplno slobodne užívať, oddávať sa všetkým slastiam života bez akýchkoľvek obáv o budúcnosť.

Koľko je dnes takýchto ľudí! Sú ambiciózni, chcú si zarobiť a mať veľké bohatstvo. Sú ochotní podstúpiť veľké obete, len aby dosiahli svoj cieľ. Niekedy sa im to aj podarí. Ich obchod prekvitá, zarábajú kopec peňazí, ktoré potom môžu použiť na nákup nehnuteľností a takmer čohokoľvek ďalšieho, čo chcú, a zároveň sa venovať všetkým svojim vášňam. Nezabúdajme, že tiež dbajú na to, aby mali dostatok úspor uložených pre budúcnosť. Aby som použil jazyk podobenstva: „Ich stodoly sú plné.“ Možno si niektorí z mojich čitateľov myslia: „Dobré pre nich. Tvrdo pracovali na dosiahnutie svojich cieľov a mali aj trochu šťastia. Nuž, nech sa im darí.“ Veľa ľudí obdivuje človeka, ktorý sa vypracoval od nuly, ktorý si vo svete razí cestu ťažkým úsilím a chytrým, lišiackym rozhodovaním. Mnohí takýmto ľuďom nepochybne závidia a radi by boli v ich koži.

To však nebol koniec príbehu. Vo všetkých svojich myšlienkach a úvahách tento statkár urobil jednu osudovú chybu. Pre každého, kto podobenstvo pozorne číta, vyniká, vyvstáva jedna vec: použitie zámen „ja“ a „môj“. Päťkrát tam používa slovo „ja“ a štyrikrát slovo „môj“. *„Čo urobím **(ja)**?*

*Lebo nemám si **(ja)** kde zhromaždiť **(moju)** úrodu.” A on povedal: „Toto **(ja)** urobím: zborím si **(ja)** **(moje)** stodoly, postavím **(ja)** väčšie a tam si **(ja)** zhromaždím všetko **(moje)** obilie a všetko **(moje)**, čo mám.“* Ten muž bol úplne pohltený sám sebou, ani v najmenšom mu nezáležalo na iných ľuďoch. Bol to bohatý muž a teraz bol odhodlaný užívať si svoje obrovské bohatstvo. Vôbec ho nezaujímali potreby iných. Ale čo je najhoršie, vôbec sa nestaral o Boha a o to, čo by od neho Boh mohol požadovať. Boh do jeho výpočtov ani len nevstúpil. A čo mu povedal Boh, ktorého odignoroval? Povedal mu: „Blázon!“

Prečo ale bol tento muž taký blázon? Pretože úplne zabudol na svoju vlastnú smrteľnosť. To bola jeho osudová chyba. Všetky jeho výpočty vychádzali z predpokladu, že má pred sebou mnoho rokov života, v ktorých môže relaxovať a užívať si svoje bohatstvo. Ale netušil, že práve v tú noc zomrie a bude sa od neho vyžadovať jeho duša. Vôbec na to nebol pripravený. Žil, akoby nikdy nemal zomrieť, ako keby neexistoval žiadny budúci súd, kde ho bude jeho Stvoriteľ volať na zodpovednosť. A čo sa malo stať so všetkým bohatstvom, ktoré nazhromaždil? Nemohlo ísť s ním až za hrob; bolo predurčené ísť k iným. Ježišove záverečné slová nás varujú, že toto podobenstvo má oveľa širšiu platnosť, pretože hovorí: „Tak bude s tým, kto si zhromažďuje poklady, a nie je bohatý v Bohu.“Slovo, ktoré by sme dnes použili na označenie tohto typu ľudí, je výraz „materialista“. Materialista je niekto, kto žije svoj život na fyzickej, materiálnej rovine, ale nie na duchovnej. Rovnako ako muž v podobenstve, myslí len na tento život a na to, ako si môže čo najviac zabezpečiť pohodlie a cítiť sa šťastne. Správa sa, akoby mal len telo, ale žiadnu večnú dušu.

Chceme upozorniť na dva dôležité body. Po prvé, môžete byť materialista a súčasne byť aj nábožný; je možné žiť pre materiálne veci, a pritom veriť Bohu. Zásadná otázka je: K čomu alebo ku komu lipne vaše srdce? Je preplnené vecami tohto sveta, alebo je vašou prvoradou túžbou páčiť sa Pánovi? Byť materialistom napriek tomu, že veríte v Boha a prijímate to, čo o ňom učí Biblia alebo vaša cirkev, v podstate znamená byť praktizujúcim ateistom. Viete, môžete byť veriaci slovom a presvedčením, ale ateistom v praxi. Čiže, či už ste bohatí alebo chudobní, nábožní alebo nenábožní, ak ste materialistom, ste ako muž v podobenstve –, pretože ste so všetkými svojimi účelmi a zámermi vylúčili Boha zo svojho života a odsunuli ho na miesto druhoradého významu v porovnaní s hmotným majetkom. Ak je to tak, Ježiš hovorí aj vám: „Blázon!“

Druhý bod, ktorý chceme spomenúť, je tento: „Nikdy nezabudnite, že ste smrteľný a že jedného dňa, možno skôr, než si myslíte, bude od vás váš život vyžiadaný. Pamätajte, že čokoľvek, čo na tomto svete máte, budete musieť po smrti zanechať. Potom budete musieť v súdny deň čeliť Bohu bez toho, aby ste mu predložili niečo iné ako svoje hriechy, a potom sa budete musieť priznať, že ste v podstate žili svoj život pre seba, pričom ste ignorovali spravodlivé nároky, ktoré na vás Boh má.

Ale aká je teda alternatíva? Opäť sú tu Ježišove záverečné slová: „Tak bude s tým, kto si zhromažďuje poklady, a nie je bohatý v Bohu.“ Čo to ale znamená byť bohatý v Bohu? Znamená to dať ho na prvé miesto vo svojom živote. Znamená to žiť tak, aby ste sa mu páčili. Ale predovšetkým to znamená prijať do svojho srdca a života jeho najväčší dar svetu, dar jeho jediného Syna, Pána Ježiša Krista. Všetko, čo máme, vrátane nášho hmotného majetku, pochádza od Boha a malo by sa prijímať s vrúcnou a úprimnou vďakou. Žiť pre Božie dary a obracať sa chrbtom k Darcovi je modlárstvo a voči Bohu hlboko urážlivé. No najväčšou urážkou zo všetkých je odmietať Ježiša Krista tým, že odmietame činiť pokánie zo svojich hriechov a odmietame ho prijať do svojich životov ako svojho Spasiteľa a Pána.

Nuž, priatelia moji. Žili ste doteraz ako materialisti a praktickí ateisti? Žili ste len pre seba? Žili ste tak, akoby ste nikdy nemali zomrieť? Nedarí sa vám prejavovať skutočnú vďačnosť Bohu za všetku jeho dobrotu, najmä tým, že ste neprijali dar jeho Syna a odmietli prísť k nemu osobne pre spásu? Ak áno, teraz je čas činiť pokánie a prijať Spasiteľa, pretože, kto vie? Práve túto noc sa od vás môže vyžadovať vaša duša – a potom už bude neskoro.